
Ես չեմ ուզում մարդ իմանա
Իմ անցքերը խորհրդավոր —
Սերս ու վիշտս, որոնց վերա
Խիղճս և Աստված են դատավոր:

5 Նրանց կըտա սիրտս հաշիվ
Եվ նրանցից կըհայցե գուժ,
Եվ թող ինձ նա միայն պատժի,
Ով ցավերիս տվեց սնունդ:

Նախատինքը անմիտների
10 Ձի խռովիլ բարձրը հոգին,—
Որքան ծովը գոռա, փրփրի:
Ժայռը կանգնած է վերստին:

Նրա ճակատը, բարձրացած,
Ամպերումն է մշտամռայլ,
15 Եվ մրրկից, որոտից զատ
Միտքը ոչում չի հավատալ: